

THE USUAL P&G STORY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

HER ZAMANKİ P&G HİKÂYESİ

THE P&G SAGA · 05

Her zamanki hikâye. Erkekler. Hazırlıksız. Dağınık. “Bir kadın geliyor” sözünün tam olarak bunu anlattığına inanmış — ve fazlasını değil.

Telgraf açtı: bir kadın. Bir melek değil. Juliana değil. Gillette değil.

Her şeyi hazırlamışlardı. Yemek. İçki. Filipinli aşçıyı bile. Ama kimse kendini hazırlamamıştı. Bir kadın içeri girdiğinde önemli olan tek şeyi kimse düşünmemiştir: odaya layık olmayı.

İçeri giriyor. Sakin bir gülümseme. Kararlı bir adım.

“Herkese merhaba. Ben Juliana. Portekizliyim. 1 Temmuz’dan itibaren buraya taşınıyorum. Başlamadan önce meslektaşlarımla tanışmak istedim — ve önümde ne olduğunu anlamak.”

Sessizlik. Erkekler ona bir güneş tutulmasını izler gibi bakıyor — bakmamaları gerektiğini bilerek, duramadan.

“Affedersiniz — hangi departmandansınız?”

“Biz reklam ajanslarını koordine ediyoruz. Sloganların parasını ödüyoruz. Fikirleri getiriyoruz.”

“Hangi şirketlerden?”

Sessizlik. Kimse cevap vermiyor.

Odadaki en gürültülü olan — hep en gürültülü olan — öne eğiliyor.

“Ya siz? Hangi departmana atandınız?”

Gülümüyor.

“Benimki en tepede. Kamp Dede’nin hemen yanında. Bay J.’ye yakın.”

“Şirketin... ruhani bölümünde misiniz?”

“Bir bakıma. Ama rahibe değilim. Onlar gibi vaaz veriyorum — sadece milyarlarla veriyorum.”

Erkekler bakışıyor. Biri fısıldıyor:

“Sen de kimsin be?”

Ateşe yaklaşıyor. Gerçek bir şeye bakar gibi ona bakıyor. Sonra dönüyor.

“Ben Gillette’in yeni CEO’suyum. 130 yıldan sonra. Ve yarın sabah sizden ofise tıraşlı gelmenizi rica edeceğim, sakıncası yoksa. İmaj işin bir parçası. Ve bugün... Gillette bir kadın.”

Nando the Scribe